

de pasivitate și-a făcut efectul și asupra spiritelor lor, și ancheta amintită făcută sub guvernul lui Tisza a descoperit lucruri îngrijitoare. Firele anchetei s'au întins până la București și Ploiești și a trebuit să se aplice sistemul de permutări cu grămada. S'au dat de urmele unor tendințe periculoase, care duceau până în biurul ministrului de culte de atunci *Maiorescu*. O mare activitate s'a făcut atunci în interesul reuniunii femeilor române din Ardeal și a societății *Crucea-Roșie*.

Semne de felul acesta se înțelege că n'au fost de natură a deștepta în bărbaiții politici maghiari atențiune față cu Românii. Contele *Bethlen* *András*, comes săsesc, degeaba a și încercat să stabilească o legătură între bărbaiții politici români și guvernul unguresc. Totdeauna a întâlnit refuzul hotărât al lui *Tisza Kálmán*.

Și ce factori puternici au conlucrat să schimbe situația. Apropiindu-se terminul în care expira convenția comercială între monarhia noastră și România, însuși principele de *Bismarck* a intervenit pe lângă contele *Kálnoky*, ministru de externe, accelerând să se găsească un *modus vivendi* pentru stabilirea unei înțelegeri economice între cele două state vecine. Scopul intervenției principelui *Bismarck* era să poată în chipul acesta face pe România să intre cu orice preț în tripla alianță. Contele *Kálnoky* a și făcut tot ce a putut în această privință. Ambasadorul german *Bülou* și ambasadorul monarhiei noastre *Goluchovsky* au intervenit în modul cel mai delicat pe lângă guvernul *Carp*. Ministrul-president *Carp* (Se înșală autorul acestei scrisori: dl *Carp* n'a fost nici-o dată ministru-president! Nota red. „*Tribuna*“.) a fost și el un mare aderent al stabilirii bunelor rapoarte și personal amic bun al popoului maghiar.

Cu toate aceste mai târziu războiul vamal a izbucnit. Românii noștri, cei cu pasivitatea, au împins lucrurile până acolo. Căci când a fost vorba să se înceapă negociațiunile economice, politica pasivistilor „și-a vîrît coada și aici, ear' ministrii români, ascultând îndemnul celor de aici, au băgat în discuție și soarta României din statul maghiar. Ear' când guvernul lui *Tisza* a auzit despre aceasta și-a pus în cumpănă trecerea sa, și negociațiunile puse pe basă greșită s'au întrerupt. Pentru-că în adevăr ar fi fost lucru greu a recunoaște dreptul de amestec al unui stat străin în asemenea chestie. Pentru adevăr istoric să amintim aci, că *Hetrovici*, faimosul diplomat rus, care atunci reprezenta guvernul sau la București, a jucat și el ca ambasador rol în această afacere, mișcând apa pe moara pasivistilor, lucrând ca prin ei să se zădărnicească încheierea convenției vamale și comerciale.

Urmarea faptelor sus înșirate a fost, că p'această vreme presa României recunoștea, că ministrii austriaci sînt cei mai leali, ear' animositatea lor se îndreptau numai contra lui *Tisza Kálmán* și a Maghiarilor.

Dar', la urma urmelor fiind vorba despre chestiuni internaționale importante, contele *Kálnoky*, ministru de externe, n'a renunțat la ideea să atragă în tripla alianță pe România. A venit apoi tocmai bine căderea lui *Tisza*, care în chestiuni naționale n'a voit să auză de tocmală nici să stea de vorbă cu oamenii politici de pasivitate. Și în adevăr, de ceea ce a respins guvernul *Tisza*, cabinetul contelui *Szapáry Gyula* nu pare a se trage la o parte. El a primit rolul de împăciuitoare al naționalităților, contele *Bethlen* *András* a intrat în guven, și prin aceasta am venit la punctul de schimbare al politicii de naționalități urmată până acum.

Românii și Maghiarii.

Al treilea și ultimul articol apărut în *diarul neerlandez* „*Het Handelsblad van Antwerpen*“ dela 10 Octombrie și referitor la chestiunea Românilor din Transilvania și Ungaria e următorul:

Că „Memoriul“ studenților români n'a rămas fără răspuns, de sine se înțelege. Cel dintâiu care s'a ridicat pentru ca să protesteze într-o broșură contra acestor plângeri foarte întemeiate ale Românilor a fost . . . un Român, dacă el mai merită acest nume.

El este un profesor dela universitatea din Cluj, dl *Moldován Gergely*, care tratează cu multă neocotință pe conaționalii sei, și care servește cu mult zel și credință cauza maghiară.

Dar' care sînt cei mai mari dușmani ai Flamanților? Valonii? Nu, nici-o dată, ci aceia, care își reneagă propria lor naționalitate, aceia, care se lapădă de moravurile și limba strămoșilor sei pentru-ca să o iee pe a străinului.

Flamanților frațușiți și Românilor maghiarizați le putem aplica următoarele cuvinte ale lui *Helmers* (poet neerl.)

„Dat hij verga die diep verbasterd
„Deu vaderlandschen grond miskent,
„Deu grond van zijn geboorte lastert
„Het heilig graf der vaderen seheut:
„Hij leev' maar weze een slaaf der slaven,
„Zijn rif, verworpen onbegraven
„Zij't aas waarop de vogel brast.
„Zijn naam zij elk een vloek in d'ooren
„En't kroost dien onverlaet geboren
„Zij eeuwig met dien vloek belast!“

(„Să peară acela care, degenerat cu desăvîrșire, își bate joc de pămîntul patriei sale, acela care calomniază locul născerii lui și care profanează mormîntul strămoșilor sei, trăească chiar, dar' să fie sclav între sclavi, corpul lui să nu poată fi înmormîntat, ci să fie aruncat spre pradă paserilor răpitoare. Numele lui să răsune ca un blestem în urechile tuturor oamenilor și ceea ce va eși din acest scelerat să fie etern încărcat de blăstîmul acesta!“)

Puțin timp după răspunsul lui *Moldován Gergely* a apărut o broșură în mai multe limbi sub titlul de „Românii maghiari și națiunea maghiară“, răspuns la „Memoriul“ studenților universitari din România.

Rindul prim al titlului este deja, cum cu drept cuvînt a și „*Kölnische Zeitung*“ o greșală, ca-și-care se ved o multime pe toate paginile broșurii. În realitate nu sînt Români maghiari, dar' există Unguri români, adică supuși unguri de naționalitate română.

Nu vom vorbi mult de obiecțiunile studenților maghiari, căci justificațiunile lor ne par foarte puțin fondate, și deci ar fi o pierdere de timp.

Mai mult, fie chiar fondate, noi scim din experiență, că legile chiar în cazul, când ar recunoaște definitiv drepturile unui popor asuprit, apăsătorii găsesc încă mii de mijloace pentru-ca să restrîngă aceste drepturi și chiar să le suprimă cu totul.

Nu vom mai cita deci decât pe iof pe colo câte o obiecțiune de ale studenților maghiari. Eată d. e. ce răspund mai întăiu Ungurii Românilor: „Voi vorbiți de situațiunea din Ungaria, dar' voi măi Românilor nu știți nimic, pentru voi Ungaria este o țeară străină și prin urmare acușările voastre n'au nici un temei!“

Aceste sînt simple „cuvinte, cuvinte, cuvinte“, cum ar și-ce *Hamlet*, și care nu de-

Chiar fi de ai Transilvaniei, așadar' nu străini, ni-au confirmat din toate punctele de vedere acușările studenților români și ni-au mai indicat chiar multe alte prigoni. În curînd va apăre un memoriu-răspuns la dl Maghiarilor, publicat de universitarii români din Transilvania și Ungaria. Acest memoriu va confirma pe deplin acușările aduse contra Maghiarilor.

Studenții români mai sînt acușati, că voesc să formeze o Românie irredentă, pentru-ca la un moment dat să încorporeze o parte a Ungariei la România. Această acușare este numai o invențiune, căci nicăiri în „Memoriul“ român nu se exprimă o asemenea dorință, nici în cuvinte, nici pe ascuns. Și plecînd din această presupunere „Memoriul“ maghiar pare-că se și îngrijese deja de soarta Maghiarilor, care locuiesc în Transilvania și care ar avé să sufere jugul Românilor după încorporarea acestei provincii la România. „Și ce s'ar alega de libertatea, de civilizațiunea și de fericirea acelor Maghiari?“, se exprimă memoriul cu îngâmfare. „Ce s'ar alega de ordinea publică și principiile de libertate și naționalitate în numele cărora sîntem atacați și apărătorii cărora pretind Români a fi?“

Dar' oare Români nu sînt actualmente în starea pe care Ungurii o visează pentru conaționalii lor? Eată deci un motiv mai mult pentru a face dreptate Românilor. Români nu cer ca Maghiarii să le fie supuși, ei nu cer decât dreptul lor inalienabil de popor și pe care nimenea nu li-l poate refusa fără a se expune de a-i purta consecuențele.

Despre partea istorică a răspunsului maghiar la „Memoriul“ român nu mai vorbim. Aceasta ne pare de puțin interes, avînd în vedere chestiunea ce studenții români au adus-o în discuțiune. Maghiarii se prefac ca-și-cum ar voi să schimbe vorba cu afacerea din chestiune.

Studenții maghiari se provoacă la legile care, dic ei, sînt egale pentru toate popoarele Ungariei. Dacă acele sînt stricacioase, sînt rele pentru Români, ele sînt și pentru noi.

Dar' nu numai legile, ci Maghiarii însuși sînt aceia care asupresc atît de cumplit pe Români. Maghiarii au puterea în mână, ei sînt prin urmare stăpâni peste țeară și sînt foarte iscușiți în a viola și a călca fără rușine legile, ceea-ce se i templă totdeauna în defavorul Românilor.

Nu vom să mergem prea departe cu particularități, vom spune numai că impre-

siunea care ni-a făcut-o răspunsul studenților maghiari, ne face să credem că ei își sciu da foarte bine seama de tirăniile lor, dar' că nu voesc sau nu îndrănesc ca chiar ei însuși să mărturisească aceasta.

Și că nedreptate au, s'a constatat și din următoarele impregiurări: În iarna trecută într'una din ședințele camerei magnaților, când tocmai se discuta proiectul de lege despre asilele de copii, de care am vorbit mai sus, episcopul român *Nicolae Popea* se ridică ca să protesteze, cu obicnuita-i elocuență contra crimei comise față cu poporul român, o mare parte din magnați părăsiră sala, prin ceea-ce demonstrară vedit desconsiderarea, desprețul lor față cu Români.

Maghiarii, care s'au făcut inimiții tuturor naționalităților din Ungaria, se tragă bine de seamă, căci în ora pericolului atitudine și modul lor de a trata cu aceste naționalități va puté aduce după sine cele mai grave și mai fatale urmări.

Ca în cheiere strigăm Românilor frumoasele cuvinte ale neuitatului nostru poet *Conscience*:

„Iubiți-vé și de aici înainte patria, limba voastră înălțînd onorul lor și înarmați cu aceste virtuți susțineți curagioși lupta, căci veți triumfa.“

Di Giers în Italia.

Am publicat mai multe sciri asupra călătoriei dlui *Giers* în Italia. Acum reproducem aci mai jos și opiniunea unor diare străine asupra acestei călătorii și a primirii cancelarului rusec la Monza.

Se telegrafează din Berlin *diarului* „*Daily News*“:

„Guvernul german este sigur, că dl *Giers* va primi un răspuns conform spiritului tratatelor existente. Cu tot acest sentiment de încredere însă din partea guvernului, se arată oare-care neliniște în alte cercuri politice asupra visitei ministrului rusec în Italia.“

„*Standard*“, organul lordului *Salisbury*, scrie astfel:

„Adevăratul scop al cancelarului rus este de a deslăși pe Italia de întreita alianță, în scopul care lucrează și Franca; dar' Italia și-a luat angajamente înscrise și le va ține.“

„*Gazetta* de Turin“ dă amănunte următoare asupra întrevederii dela Monza:

„În această întrevedere s'a vorbit de eventualitatea, în cazul unei circumstanțe speciale de a conveni între Rusia și Austria prin intervenția Italiei.“

„Printre rezervele făcute de dl *Giers* se cuprinde și excluderea în toate felurile a recunoșterii principelui *Ferdinand* al Bulgariei.“

„*Curriere dela sera*“ țice că întrevedere a fost cu totul politică.

„Această întâlnire a doi ministri ai afacerilor străine al Rusiei și Italiei“, țice foaia italiană, „în prezența dlui *Vlangali*, ambasadorul Rusiei la Roma, și în prezența ambasadorilor italieni la Viena și Paris, nu poate să treacă ca o întâlnire de ocaziune sau determinată prin simplu reson de politeță; ea are tot caracterul unui eveniment important, interesînd nu numai politica celor două state, dar' și a celorlalte state europene.“

„Pentru a demonstra, între altele, importanța acestui fapt, putem adăuga, fără a fi indiscreți, că în curînd dl *Giers* întorcîndu-se la *Petersburg*, va trece prin Berlin, unde va vedé pe dl de *Caprivi*.“

„Mai adăugăm că dl di *Rudini*, în totul de acord cu cele două guverne aliate dela Berlin și Viena, cărora opera abilă a primului ministru italian cauzează o vie satisfacere, dă împreună cu dl *Giers* un serviciu putem țice decisiv cauzei păcii.“

„*Neue Freie Presse*“ declară că Italia este o totul legată de Germania și Austria, că nici-o dată dl *Crispi* n'ar fi căutat o întâlnire cu dl *Giers* în circumstanțele actuale, mai cu seamă după sărbătorirea flotei franceze la *Kronstadt*, și că timpurile s'au schimbă mult dela retragerea priințului de *Bismarck* și a dlui *Crispi*.

Cu toate aceste foaia vieneză e sigură, că nimic nu se va schimba în situațiunea actuală a Europei.

CRONICĂ

Numiri. Ministrul de justiție reg. ung. a numit ve vicenotarul *Edmund Szabo* dela judecătoria cerc. din *Abrud* notar la tribunalul regesc din *Alba-Iulia*, ear' pe practicanții în drept *Adolf Wiedorn* și *Ioan Nagy* dela tribunalul regesc din *Sibiu* vicenotari, primul la judecătoria cercuală din *Abrud* și al doilea la cea din *Aiud*. — Comitele-suprem al comitatului *Sibiu* a numit pe respicientul în pensiu *Adolf Majlath* cancelist comitatens.

Transferare. Subjudele *Ioșif Bittó* dela judecătoria cerc. din *Zenta* a fost transferat la cererea proprie în aceeași calitate la cea din *Arad*.

Societatea de lectură „Petru Maior“ a studenților univ. români din *Budapesta* s'a constituit pentru anul de activitate 1891/92 în următorul chip: Preș. s'a ales *George Morariu*, student med.; vicepreședinte: *Alexandru Mihața*, student filosof secretar: *Elie Cristea*, student filosof; cassar: *Ioan Petroviciu*, student filosof; controlor: *Ioan Rednic*, student med.; notar: *Ambrosiu Boitor*, student med., și *George David*, student jurist; bibliotecar: *Mihail Ciuta*, student jurist; econom: *Petru Pența*, student jurist. În comisiunea literară s'a ales: *Alexandru Mihața*, student filosof; *Florian Muntean*, stud. med.; *Atanasiu Brădean*, student med.; *Valeriu Oniț*, student filosof; *Eugen Marinescu*, student tehnic; *Ioan Baptist Boiu*, student filosof., și *George David*, student jurist. De redactor la foaia „*Rosa cu ghimpi*“ s'a ales *Aurel Trif*, student filosof.; ear' de colaboratori *Alexandru Strevoiu*, student jurist, și *Antoniu Pușcariu*, student tehnic.

Scire personală. Scirea că principele *Ferdinand Iosif* de *Bațte nberg*, care petrece actualmente la *Budapesta* și despre care se spusese că va trece în armata austriacă, se desminte.

Archiducesa Margareta Sofia, fiica *Archiducelui Carol Ludovic*, după-cum se telegrafează din *Viena*, s'a îmbolnăvit de frigurile gastrice.

Scire militară. Colonelul *L. Boxichevich* de *Szokolacz*, comandantul regimentului nr. 23 de honveđi, a fost tranșerat în armata ces. și reg. și totodată a fost numit comandant al reg. de infanterie nr. 60.

O întimpinare. Primim din *Arad*, cu data de 26 Oct. următoarele: „*Prea Stimată Redacțiune!* Mi permit a atrage atențiunea P. S. redacțiunii, asupra acelei impregiurări de aici, carea se vede că e necunoscută în *Sibiu*. După ce subscrisul m'ed văt atins mai adese ori în *Tribuna*, de și On. redacțiune nu cred să mă necunoscă, trebuie se presupun, că necunoscutorii mei dela redacțiune sau sînt preocupăți de fracsuinea malcontentă de aici sau sînt seduși. Nici una, nici alta nu mă supără. Ce nu mi convine, e ținuta Preaestimatu redacțiunii față de persoana mea, de carea nici după un drept nu este permis să se atingă. Cu ce drept mia maculat în public P. St. redacțiune în numărul de *Miercuri* ținuta mea oficială, și încă în articolul de fond? Numai nișce clevețitori din *Arad* a potut seduce pre P. St. redacțiune. Atare ținută a tribunei disgustă și respinge publicul cel neapartînd român dela prenumărarea și cetera ei, ear' pe mine mă îndeamnă a protesta contra publicării numelui meu fără autorizațiunea mea, pentru-că atare procedură a P. St. Redacțiunii pe viitor în asemenea cazuri s'ar putea să se dărbăie de calumnie publică. Poftese și pretind cruțarea persoanei mele, cu atît mai vîrtos, căci P. St. redacțiune mai multe chiarificațiuni tremise de aici nui lea publicat, până când pre ale rîuvoitorilor biserice și ale cosmopolitilor politici de aici nu numai leau publicat în formă de corespondință, ci încă li dă valoarea de a fi publicate în articli de fond. Cu stimă *Moise Boeșan*, protopopul *Aradului*.“

Am publicat această scrisoare în to c m ai. Ceterorii noștri vor fi observat prelungă incorectitatea stilului de sigur și neuitatea, ca să nu țicem sarcina de duh, cu care părintele *Boeșan* ne face morală. Dar' unde a mai rădut d sa ca o foșie să nu scrie și să nu califice faptele unui om, fără-ca să-l în trebe, mai ales când e vorba de fapte publice, ce interesează viața socială a într'egii națiuni. Părintele protopop n'are decât să se retragă din postu cel-l ocupă ori să facă fapte care să le putem califica într'un mod plăcut nou și d-sale, — dacă îl supără scriesele nefavorabile *diarului* nostru. Căt despre chestia cu disgustul dela prenumărare, de sigur că părintele protopop nici nu face parte din publicul „*inparțial*“, nici „*Tribuna*“ nu se susține din prenumărări ca *Cucerencia* Sa. Mai adăugăm, că articolul de fond publicat a fost scris de noi, după informațiuni luate chiar din foile aradane unguresci și că malcontentii politici nu între prietenii noștri din *Arad*, ci în tabăra opusă sînt a se căuta.

Necroloage. Primim următoarele anunțuri funebrale: *Moise Bravice*, protopretorul cercului *Mercurii*, a încetat Duminecă în 13/25 Octombrie 1891 din viață după scurte suferințe în etate de 57 ani, în al 24-lea an al fericitei sale căsătorii și al 27-lea an de serviciu public. Rămășițele pămîntesci ale scumpului defunct se vor depune spre etern repaus *Marți*, în 15/27 Octombrie 1891, la 1 oară după amădi, în cimitirul gr.-or. din *Mercuria*. Despre această prea timpurie trecere din viață a scumpului nostru soț și părinte cuprinș de adîncă durere încunoscîntăm toate rudețile, amicii, colegii și toți cunoscuții. Fie-l țărîna ușoară și memoria bine-cuvîntată! *Jalnica* familie.

Verdi sărbătorit de țina născerii. Renumitul compozist italian *Verdi* la 10 l. c. n. a implinit al 79-lea an al etății. Ȋina aceasta a petrecut-o, încungiurat de numeroși amici, la moșia sa *Santa-Agata*, unde a fost sărbătorit dimpreună cu soția sa ca „*Philemon* și *Baucis* dela *St. Agata*“.

Inundațiunile în Franca. O telegramă din *Limoux* cu data de 26 c. anunță: Umflarea riului *Andes* a causat supuraea a numeroase clădiri. Douăzeci de persoane au fost omorite, poduri au fost rupte și sîmănăturile nimicite. Pustiirile sînt îngrozitoare. — O altă telegramă din *Narbonne* anunșă cu aceeași dată, că inundațiile iau un caracter ameninșător, comunicația pe calea ferată e întreruptă.

Tragedie. Mica comună *Saint-Vallier*, în Franca, a fost țilele trecute teatrul unui eveniment tragic. Vêtaful, *Simeon Tournier*, în serviciul moșierului *Giocey*, trăia de mult timp în ceartă cu unul din frații sei, ampoliat la arsenalul din *Toulon*. Vineri după amădi *Simeon* se întorcea din comuna *Grasse*, când la o cotitură a drumului el întâlni pe fratele seu. Acesta din urmă se apropiă iute de dînsul și începî să-l injure. Deodată scoțînd din buzunar un obiect de formă cilindrică, el îl aruncă în direcția lui *Simeon*, care o rupșese la fugă. Numai decăt se auđi o explozie formidabilă, care spurse toate geamurile caselor din apropiere. După ce trecî primul moment de panică sătenii alergară la locul nenorocirii și găsiră zăcînd cadavrele celor doi frați inimiți. Autorul acestei agresiuni criminale a fost aruncat prin

Sinucidere. Fiul unui țeran din *Sul-Petru*, cu numele *Thiezer Péter*, s'a sinucis, spânzurându-se cu cureaua de un arbore, din cauză că furând nișce bani pentru a petrece, îi era rușine să se mai ducă acasă la părinții sei. Bani i'a furat dela un cărămar din *Brașov*, unde chefuisse cu nișce prieteni.

Duel de senzație. Din *Pojon* se scrie că un duel de senzație s'a petrecut acolo. Numele exact al duelanților nu s'a dat încă în public, se scrie numai, că ambii au fost raniți de moarte, impușcînd dela distanță de 15 pași. Duelanții se crede a fi contele *Hunyady* și locotenentul dela husari *Lázár*. Causa duelului ar fi o femeie.

Sinodul episcopesc gr.-or. sêrbesc s'a deschis Duminecă la 25 c. n. în *Carlovet* de cătră comisarul reg. baronul *Fedor Nicolici* însoțit de secretarul ministerial *Dusan Jorgovici*. La ordinea țilei în prima linie e pusă chestiunea ocupării scaunelor episcopesci vacante din *Timișoara*, *Neoplanta* și *Carlstadt*.

Regina României în Potsdam. Se telegrafează din *Berlin* cu data de 23 l. c.: Regina României, după-cum se aude, va sosi *Marția* viitoare în *Potsdam*. Pentru după amădi s'a pus în perspectivă un mare dîneș festiv, pentru *Mercuri* o operă de gală și, după-cum se țice, pentru *Marți* sau *Mercuri* și o mare retragere cu musică.

Căsătoria moștenitorului de tron român. Se telegrafează din *Berlin*: Față ca desmîntirea „*Biurului Reuter*“, „*Norddeutsche Allgemeine Zeitung*“ susține întru toate scirea sa despre fidațarea iminentă a moștenitorului de tron român cu fiica ducelui de *Edinburgh*.

Din armata României. După rapoartele sosite la ministrul de războiu din *București*, organizarea infanteriei este definitiv terminată. Batalioanele permanente au început deja să funcționeze.

Ducele de Neapoli. „*Naționalul*“ ce ne sosesce ađi aduce următoarea telegramă: „Ducele de Neapoli a venit ađi la *Pallanza* ca să facă vizită reginei României; a fost foarte aclamat de multime“.

Omor. Șeful stațiunii *Porta-Vescova*, de lângă *Verona*, dl *Paolo de Pillis*, un om care prin caracterul seu amabil a scuit să și câștige simpatia publicului călător și ale colegilor sei, a fost înjunghiat la lumina țilei de un subaltern al seu. Din luna Iunie era angagiat la gara *Porta-Vescova* un funcționar anume *Carlo Tagliani*, care din cauza manierele sale brutale nu fusese tolerat de nici un șef de gară și care, după ce fusese permutat de nenumerate ori, ajunșese în sfîrșit sub ordinea dlui *Paolo de Pillis*. Și aci *Tagliani* călcă de mai multe ori regulamentul, dar' în general scăpa numai cu un reproș, sau în cazul cel mai rău cu o amendă de 50 de bani. Deunăđi șeful de stație surprinse pe *Tagliani* scoțînd vin dînt'r'un butoiu ce se afla într'un vagon și fîreșce, că-l dojînt aspru. Fără de veste *Tagliani* apucă un cuțit și îl înfîșpe drept în inima șefului de gară. Cu un strigăt sfășietor victima cădă la pămînt. Un medic chemat în grabă nu puté decât să constate moartea dlui *Pillis*, care lasă în urma sa o vêduvă și cinci copii. Agenții polițenesci staționați la gară se puseră pe a mărirea ucigășului care, după o goană de două cîisuri, a fost prins în sfîrșit. Numai cu greu, omoritorul puté fi apêrat de poliție contra furiei popoului.

Inaugurarea monumentului în onoarea garibaldiencilor. Cetim în „*Românul*“: La 18 Octombrie, cu ocaziunea ridicării monumentului dela *Baguara* în onoarea garibaldiencilor omorîți în bătălia din 1867, cortegiul a fost imens. Numeroase coroane s'au delus la piciorul monumentului, *Menotti Garibaldi* a pronunșat un discurs patriotic. El a atacat cu vioiciune papalitatea.

Verdi sărbătorit de țina născerii. Renumitul compozist italian *Verdi* la 10 l. c. n. a implinit al 79-lea an al etății. Ȋina aceasta a petrecut-o, încungiurat de numeroși amici, la moșia sa *Santa-Agata*, unde a fost sărbătorit dimpreună cu soția sa ca „*Philemon* și *Baucis* dela *St. Agata*“.

Inundațiunile în Franca. O telegramă din *Limoux* cu data de 26 c. anunță: Umflarea riului *Andes* a causat supuraea a numeroase clădiri. Douăzeci de persoane au fost omorite, poduri au fost rupte și sîmănăturile nimicite. Pustiirile sînt îngrozitoare. — O altă telegramă din *Narbonne* anunșă cu aceeași dată, că inundațiile iau un caracter ameninșător, comunicația pe calea ferată e întreruptă.

Tragedie. Mica comună *Saint-Vallier*, în Franca, a fost țilele trecute teatrul unui eveniment tragic. Vêtaful, *Simeon Tournier*, în serviciul moșierului *Giocey*, trăia de mult timp în ceartă cu unul din frații sei, ampoliat la arsenalul din *Toulon*. Vineri după amădi *Simeon* se întorcea din comuna *Grasse*, când la o cotitură a drumului el întâlni pe fratele seu. Acesta din urmă se apropiă iute de dînsul și începî să-l injure. Deodată scoțînd din buzunar un obiect de formă cilindrică, el îl aruncă în direcția lui *Simeon*, care o rupșese la fugă. Numai decăt se auđi o explozie formidabilă, care spurse toate geamurile caselor din apropiere. După ce trecî primul moment de panică sătenii alergară la locul nenorocirii și găsiră zăcînd cadavrele celor doi frați inimiți. Autorul acestei agresiuni criminale a fost aruncat prin

explosie la o distanță de șase metri. Corpul său era sfâșiat în bucăți; brațul și piciorul drept erau despărțite de trunchiul. Cât de nefericitul vătă, explozia îi rupse capul. Gendarmeria fu prevenită imediat. Primele constatări duseră la descoperirea a două tuburi de dinamită. Evenimentul acesta tragic a produs în Saint-Vallier o emoțiune adâncă.

Romanul unei nenoroicite. La Milan s'a sinucis dăile trecute o femeie tânără, care se stabilise acolo sub numele de Eugenia Clementi. Adevăratul ei nume e Eugenia de Gaal și e originară din Viena. Părinții ei erau foarte bogați, tatăl ei se dădea că a fost bancher. Eugenia învăță la conservatorul de muzică din Viena și cântă apoi pe diferite scene în provincie. Ea duse o viață exemplară până la anul 1885, când se amorozează de un tânăr german. În curând însă amantul o părăși și se logodi cu o alta. Ne bună de gelosie, cântăreața atacă pe seducătorul ei cu un cuțit și-l răni greu. Curtea cu jurați din Viena o condamnă la cinci ani de închisoare. După ce și-a făcut pedeapsa, Eugenia se duse în Italia, unde făcu cunoștința unui tânăr, care după ce și însuși aproape întreaga ei avere, se făcu nevădit într-o dimineață. De aici începe viața nomadă și ușuratică a sârmanei Eugeniei, care cutieră toată Italia și produse pretutindeni prin frumuseța ei cea mai mare senzație. Ea dădu de mai multe ori semne de nebunie și stătu mult timp într'un ospiciu de alienați. În zilele din urmă, nenoroicita căduse în patima beției. Sinuciderea ea a comis-o într'un moment de beție completă.

Omorit de un cerb. O nenoroicire oribilă, care are multă asemănare cu un cas ce l'am anunțat de curând din Stiria, s'a petrecut deunăzi în satul Schwochow, lângă Pyritz. Moșierul de acolo întreținea în parcul său un cerb domestic și o cerboaică. Animalele sunt îngrijite de păzitorul parcului. Dilele trecute păzitorul fiind ocupat, rugă pe un prieten al său să dea de mâncare cerbilor. Cum intră în parc, prietenul păzitorului fu atacat de cerbul furios, care îl trânti la pământ și îl spintecă cu coarnele. La țipetele victimei, păzitorul alergă, dar nu mai putu scăpa pe prietenul său.

Influzenza. Între populația din Przemysl a izbucnit influzenza. După cum se scrie în „Kronstädter Zeitung“, influzenza s'a ivit de un timp încoace și în Botoșani și București în mod epidemic.

Tatăl Radetzky.

Sub acest titlu comitetul pentru ridicarea statuei mareșalului general Radetzky, a scos un elegant și mare volum, în care se cuprinde viața și faptele viteazului din bătrânii dela Belgrad (1789), Trebbia (1799), Novi (1799), Kulm (1813), Lipsca (1813), Sta.-Lucia, Campagna, Custozza, Volta, Milano (1848), Mortara, Novara (1849), și din alte mai mici lupte, cu un cuvânt a celui mai faimos general al armatei austriace din secolul acesta.

Cartea aceasta cuprinde 228 pagini, octav mare, și e înzestrată cu o mulțime de gravuri, foarte reușite, dând fotografiile generalilor și colonelilor mai vestiți care au servit sub comanda „Tatălui Radetzky“, cum era numit, după cum ni se dau și mai multe tablouri despre luptele însemnate ce trupele comandate de Radetzky au suportat, precum se dau la urmă trei harte ale ținuturilor Italiei-de-Nord, unde Radetzky a făcut atâtea cuceriri, atâtea fapte însemnate.

Autorul acestei opere este C. de Duncker, maior, șef al secțiunii de scriere a arhivei de război, ear' traducerea în românească făcută de dl Oscar Criste, locotenent, cunoscut deja publicului nostru.

Deși cartea e scrisă pentru soldați, ea poate fi citită cu toate acestea și de civili cu cel mai mare interes. Vor afla în ea nu numai date biografice complete despre viața lui Radetzky, care a servit 72 de ani în armată, ci vor găsi datele cele mai interesante asupra tuturor evenimentelor din armata austriacă petrecute cu o sută de ani îndărăt. Vor găsi chiar date politice și diplomatice, care pot fi cetite cu interes și de bărbai politici, și de ori-cine cu interes și folos.

Pe cât e de conștientos scrisă cartea, pe atât de bine e și tradusă. Noi felicităm și pe autor și pe traducător, și nu în doindim, că știința armelor în Austria a câștigat mult prin această operă, care se va primi cu interes nu numai în monarhia noastră, ci chiar și în alte state, căci rari generali sânt în istoria modernă care să fi jucat un rol atât de mare și de interesant ca „tatăl Radetzky“. Cartea se găsește la toate librăriile; se poate altfel comanda de-a dreptul dela Viena, L. W. Seidel et Comp., k. k. Hof-Buchhändler, preț 1 fl. 50 cr.

VARIETĂȚI.

(Căldura din pământ.) În cele mai multe tratate de fizică se dăce, că temperatura din pământ sporește cu un grad centigrad la fiecare șase sau doisprezece metri cu cât ne lăsăm în jos.

De vro doi ani încoace experiențe noue au răsturnat aceste idei și se știe aji, că

schimbările de temperatură nu sânt așa regulat crescânde cum se credea.

De curând, în Statele-Unite un inginer, dl Hollock, s'a folosit de îngrozitarea adâncime a puțului unei mine de cărbuni pentru-că să constate temperatura diferitelor adâncimi. Puțul care a servit la experiențe e adânc de 1372 de metri, adică de trei-ori și jumătate mai adânc decât e înalt turnul Eiffel.

Dl Hollock a lăsat în puț o frânghie de 1500 metri având legate de ea la distanțe de câte 150 de metri nise vase de aramă pline cu apă. În fiecare vas era câte un termometru. A așezat frânghia astfel, încât vasele să fie lipite de marginea puțului.

A lăsat-o acolo 24 de oare, timpul necesar ca temperatura apei din vase să se egalizeze, prin atingere, cu aceea a pământului din dreptul lor.

După asta s'a lăsat binisor pe o altă frânghie pe lângă vasele cu termometre. La lumina unui felinar a însemnat gradele de căldură ale diferitelor adâncimi.

A constatat astfel, că temperatura se urcă cu un grad centigrad la fiecare 43 de metri în jos.

La centrul pământului ar fi prin urmare o căldură de 146 mii de grade.

E dar' de înțeles, ca la o așa căldură pământul, petrele și toate metalele se fie în stare lichidă și se caute a-și găsi un loc de eșie producând cutremurele și vulcanii.

(Sinuciderea unui Nihilist.) Într'un hotel din Copenhaga locuia de câțva timp un Rus care se iscălese în registrul pasagerilor sub numele de Eugeniu Redau.

El nu vorbea cu nimeni și aerul său misterios inspira bănueli.

Sâmbătă seara, el ceru socoteala, sub motiv că pleacă a doua zi.

Ușa odăii sale rămânând închisă până Duminecă după prânz, hotelierul avisă poliția.

Străinul fu găsit mort în patul său. Pe măsura de noapte se afla o sticlă care purta inscripția: „Opium“.

Din hârtile sinucidei se constată, că el făcuse parte din partida nihilistă.

(Un stomac de struț.) S'a citat de multe-ori exemple de apetituri extraordinare.

Dar' printre casurile autentice, puține se pot compara cu cel de față:

Joi dimineața, la hala din Paris, hamalul Claude D. se prinse cu câțiva tovarăși, că va mânca la o singură masă cinci chilogrami de fleică și o sută de stridii. Pe lângă aceasta se mai obliga să bea 5 litri de vin. Prinoarea fu acceptată.

Într'un restaurant din apropiere, Claude D. înghiți o sută de stridii, cinci chilogrami de fleică, o jumătate kilogram de fasole, brânză, salată, fructe și un kilogram de pâine. D. nu se simți deloc incomodat după prânzul acesta atât de stimulent.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

(De ieri)

Budapesta, 26 Octomvrie n. Afacerea Szilágyi-Horánszky s'a aplanat, declarând martorii ambelor părți, că din partea lui Szilágyi nu s'a comis nici o ofensă personală.

Viena, 26 Octomvrie n. Starea sănătății Archiducesei Margareta s'a îmbunătățit puțin.

Sigmaringen, 26 Octomvrie n. Regele României a sosit în Neuwied, de unde pleacă astăzi la Potsdam.

(De astăzi.)

Budapesta, 27 Octomvrie n. Cele mai multe foi cred, că în curând Vasáry va fi numit arhiepiscop-primat, Császka arhiepiscop-la Colonia și Vucsetich arhiepiscop-la Agram.

Viena, 27 Octomvrie n. După ultimul buletin pulsul Archiducesei Margareta s'a îmbunătățit puțin, încolo în starea sănătății sale nu s'a întemplat nici o schimbare esențială.

Berlin, 27 Octomvrie n. Regele României a fost întâmpinat cu onoruri cu totul deosebite. La gară a fost de față împăratul cu toți prinții.

Wiesbaden, 27 Octomvrie nou. „Rheinercurrier“ dăce, că șcirea despre logodirea moștenitorului italian cu o princesă rusească este neîntemeiată.

Paris, 27 Octomvrie n. În cameră a declarat Ribot, că Franca nu a tănuț Italiei mirarea sa, că manifestările dela 3 Octomvrie au fost însoțite de atacuri contra Franței. Relativ la Egipt Franca nu a abandonat nici unul din drepturile sale de o sută de ani. Apropierea Franței de Rusia formează o nouă garanție a păcii europene. Declarațiunile aceste au fost primite cu vii aprobări.

Bibliografie.

„Transilvania“. Foia „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român. Această foie ese la 15 a fiecărei luni în Sibiu. Redactor: Ioan Popescu. Anul XXII. Nr. 10 dela 15 Octomvrie 1891 are următorul cuprins: Discurs președial, cu care s'a deschis adunarea generală a XXX-a a „Asociațiunii transilvane“, ținută în Hațeg în zilele din 16 și 17 August n. 1891. De G. Bariț. — Bibliografie. — Proces verbal al comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, luat în ședința dela 5 Septembrie n. 1891. — Concurs. — Consemnarea contribuțiilor făcute în favorul școlii de fete a „Asociațiunii transilvane“.

„Foia Diecesană“. Organ al eparchiei gr.-or. române a Caransebeșului. Apare în fiecare Duminecă. Redactor Ioan Ionaș. Anul VI. Nr. 41 dela 13/35 Octomvrie are următorul cuprins: Congresul național-bisericesc. — Din Tirgoviște și împregiurimi. — Memorandul preoților române gr.-or. castrense ces. și reg. către măritul congres național-bisericesc din Sibiu. — O călătorie în satele românești din Istria. De Teodor Burada. (Urmare.) — Sinodul electoral din protopresbiteratul Ciucovei. — Varietăți. — Bibliografie. — Concurs.

„Familia“. Apare în fiecare Duminecă în Oradea-mare. Proprietar, redactor și editor Iosif Vulcan. Anul XXVII. Nr. 41 dela 13/25 Octomvrie are următorul cuprins: Veronica Micle. Vieța și operele sale. De Smara. (Urmare.) — Teranul. Poasie de Carol Scrob. — Jertfa de sine. Piesă de Eugen Scribe. Traducere de N. A. Bogdan. (Urmare și fine.) — Oltul. De George Ioan Lahovari. — Proverbe. — Salon: Dela Constanța. Suvenirii de călătorie. De I. Goldiș. — Pe gânduri. (Cu ilustrațiune.) — Bonboane. — Literatură și artă. — Teatrul și muzică. — Biserici și școli. — Ce e nou? — Oginda lumii. — Posta redacțiunii. — Calendarul săptămânii.

LOTERIE.

Tragerea din 24 Octomvrie st. n.

Viena: 54 78 88 39 49
Timișoara: 56 21 84 89 68

Călimdarul zilei.

18/28 Octomvrie 1891

Italian: Login.
Gregorian: Sim. și Iuda.
Soarele: răsare 6.33, apune 4.54

Buletin meteorologic.

Sibiu, 27 Octomvrie n. 6 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul temperaturii, Direcția vântului. Row 1: 721.8, -3.1, +11.1, +21.0-4.3, S

Din țeară 24 Octomvrie n. 7 oare dimineața

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura Celsius, Vântul. Rows for Budapesta, Sătmăr, Cluj, Orșova, Arad, Panciova

Sosiți în Sibiu.

La 26 și 27 Octomvrie n. Hotel „Neurhrer“. Kozma, consilier ministerial din Budapesta. Dr. Branisce din Mercuria. Schikandz din Turda. Laub din Snt.-Nicolaus. I. Preisach, comerciant din Viena. Baron Apor, comitesuprem. Barsay, d'n Sighișoara. G. Asztalos din Trascău. Weiss și Hecht din Budapesta, Pik din Viena, comercianți.

Teatrul orașenesc.

Astăzi, Marți, în 27 Octomvrie n. „DIE SCHÖNE GALATHEA“. Operetă în 1 act de Poly Henrion și „EINER MUSS HEIRATEN“. Comedie în 1 act de Alexandru Elz. Miercuri, în 28 Octomvrie n. „GUTE FREUNDE“. Comedie în 4 acte de Sardeau.

Economie.

Convenția comercială cu Sârbia. După-cum se anunță telegrafice din Viena, la indemnul Sârbiei de a se începe negocierile comerciale, guvernul austro-ungar a invitat pe cel sârbesc să trimită delegații în München, deoarece delegații austro-ungari designați sânt avisați de present la acest oraș. Guvernul sârbesc și-a dat consimțământul la aceasta și așa negocierile pentru încheierea convenției comerciale dintre Austro-Ungaria și Sârbia se vor începe în curând.

Scumpirea cărnii la Viena. După-cum se anunță din Viena, prețul cărnii acolo s'a suit dăile aceste cu 5 cr. chilogramul. Notificând aceasta municipalității din Viena, corporațiunea casapilor, prin organul comitetului său, a adăugat următoarele explicațiuni: „Starea țirgului de vite din Viena este foarte critică; vitele de I-a și a II-a calitate lipsind, prețurile cresc mereu și, ceea-ce ne îngrijese mai mult, nu vedem niciări perspectiva unei îmbunătățiri pe viitor. Astfel fiind, casapii din Viena se vâd siliți de a scumpi prețurile cărnii care se vinde în detal. Pe cât am putut am amînat această măsură, care va avea precum o scim, drept rezultat de a micșora consumațiunea; am fost însă siliți să o adoptăm pentru motivele următoare: În Octomvrie 1890 prețul vitelor crescuse deja dela 3 la 5 cr. pe chilogram, totdeodată scăduse prețul șeului și al peilor proaspete; de atunci situațiunea a devenit din ce în ce mai rea. Într'un memoriu precedent, corporațiunea casapilor a încunoscîntat pe autoritățile competente, că interdicțiunea persistentă a importului în Austria a vitelor române, pe când granițele germane se deschideau vitelor ungare, aduceau rezultate vătămătoare pentru aprovizionarea Vienei. De atunci exportul vitelor ungare în Germania se face într'un mod regulat: granița austriacă a rămas însă ca mai înainte închisă vitelor române. Astfel fiind, pe câtă vreme nu s'vor deschide noue izvoare de aprovizionare, nevoile pieței Viena nu se vor pute îndestula într'un mod satisfăcător și prețurile cărnii nu se vor pute reduce într'o proporțiune mai conformă intereselor populațiunii vieneze. Municipalitatea este rugată prin urmare a interveni din răspuțeri pentru-că granița să fie deschisă vitelor române“.

Din România. Un diar din România comunică următoarele: Plugarii mai din toată țeara sânt îngrijii de marea lipsă de ploaie care a fost dela 15 August încoace. Grânele care au fost sămănate, deși unele au răsărit, însă s'au uscat și se crede că și sămînța s'a uscat. Pe unele locuri furnicile au făcut moșoroaie prin sămînături, așa că trebuie arate din nou earăși ogoarele spre a avea ceva recoltă în anul viitor. Și sămînătura săcării se împedecă de lipsa de ploaie, căci pământul fiind tare uscat, nu poate ara plugul.

Prima expoziție agricolă-industrială bulgară. Se telegrafează din Sofia: Deschiderea celei dintăiu expoziții agricole și industriale bulgare sub înaltul patronagiu al prințului se va face la Filipopoli la 13 Septemvrie 1892. Ea va ține până la 12 Noemvrie. O a doua expoziție de același fel se va organiza la Ruscuc dela 4 August până la 30 Octomvrie 1893. Obiectele pe care vor voi să le expue străinii, vor trebui să consistă numai în mașini, instrumente, aparate, modele etc., întrebunțate la agricultură. Catalogul obiectelor de expus a apărut. S'a și început la Filipopoli preparativele în vederea expoziției dela 1892.

Prețul mărfurilor.

Piața din Brașov, 23 Octomvrie. Grâu frumos hect. fl. 8.20, de mijloc 7.60, mai slab 7.—, grâu mestecat fl. 5.—, seacă frumoașă fl. 6.20, de mijloc fl. 6.—, mai slabă —.—, orz frumos fl. 4.50, de mijloc 4.30, ovăș frumos fl. 2.50, de mijloc 2.30, cucuruz fl. 5.—, mălaiul fl. 4.20, mazăreă fl. 8.80, linteă fl. 12.—, fasolea fl. 5.—, sămînță de in fl. 9.—, săm. de căneapă fl. 5.— cartofi fl. 1.40, carnea de vită p. chilo 52 cr., carnea de porc 45 cr., carnea de berbec 28 cr.

Tirgul de rămători în Steinbruch. În 24 Octomvrie n. s'au notat: ungueresci bătrâni grei — cr. până — cr., ungueresci grei tineri 46 — cr. până 47 — cr., de mijloc 47 — cr. până 48 — cr., ușori 46 — cr. până 47 — cr., marfă țerânească grea — cr. până — cr., de mijloc 45 — cr. până 46 — cr., ușoară 46 — cr. până 47 1/2 cr., românești, de Balkony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 45 1/2 cr. până 46 — cr., transito de mijloc 45 cr. până 46 1/2 cr., transito ușori 44 — cr. până 46 1/2 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 24 Oct. n. 1891.

Table with multiple columns: Sămințe, Prețul per 100 chilogr., etc. Rows for Grâu, Bănățenească, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 27 Octomvrie n. 1891.

Table with 3 columns: Hărto-monetă română, Lire turcești, Ruble rusești. Values: Cump. 9.24, vând. 9.30, 10.40, 9.60, 1.21 1/2, 1.24

Bursa de Budapesta.

Din 24 Octomvrie n. 1891.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Impunerea căilor ferate ung., etc. Values: 104.—, 100.90, 116.—, 111.50, 98.—, 89.50, 103.80, 141.75, 180.25, 91.40, 91.30, 109.—, 146.25, 1015.—, 325.50, 279.50, 103.—, 5.57, 9.38, 57.75, 117.55

Bursa de Viena.

Din 24 Octomvrie n. 1891.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Impunerea căilor ferate ung., etc. Values: 103.80, 100.80, 115.20, 111.50, 97.70, 89.45, 104.50, 141.75, 129.75, 91.50, 91.25, 109.10, 146.—, 1012.—, 325.50, 279.50, 5.58, 9.32, 57.72, 117.80

Bursa de București.

Table with 2 columns: 10 Oct. st. v. — 4 oare p. m. Cassa, Renta rom. per 1875 5%, etc. Values: 100.—, 97.75, 83.1/2, 83.1/2, 99.1/2, 103.50, 101.1/2, 94.75, 270, 270

Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltes.

ad P. Z. 4991/189. [1156] 1-2

Publicațiune.

În scopul de a regula intrarea și eșirea carelor pe Piața-mare în Sibiu, în zilele de târg de peste săptămână, pentru a întâmpina stăgnările de comunicație și colisiunile și pentru a înlesni menținerea ordinii în această piață și stradele afucate, se iau deocamdată următoarele dispoziții:

1. Precăt țin târgurile de săptămână (în lunile dela Aprilie până inclusive Octomvrie dela 5 oare dimineața, ear' în celelalte luni dela 7 oare dimineața până la 2 oare după ameași) pasagiul ce duce pe sub turnul sfatului se poate folosi exclusiv numai pentru intrarea carelor în Piața-mare. Asemenea strada Urezului se poate folosi numai pentru venirea carelor în Piața-mare, ear' reîntoarcerea carelor din Piața-mare pe aceste linii e în modul cel mai rigoros oprită.

2. Pasagiul din Piața-mare spre strada Măcelarilor se poate folosi numai de carele care es din Piața-mare, nu însă și de acele care vin din strada Măcelarilor spre Piața-mare. Se advertează însă dela coborîșul sub Curtea-sfatului, care e primejdios pentru dobitoace ce duc care greu încărcate, și pot periclită și publicul pedestru din cauza peșișului mare, a cotiturilor dese și a pavagiului luciu.

3. Strada Morților (Reissenfels) poate fi folosită numai pentru care care se întorc din Piața-mare.

4. Locurile de vânzare sunt a se ocupa în modul ca și până acuma așa, ca dintăiu să se formeze rîndul înspre strada Cisnădiei și a Pintenului și după aceea acele rînduri înspre biserica catolică.

5. Nu este iertat a lăsa în Piața-mare care goale.

6. Organelor cetățenesci încredințate cu inspecția târgului și cu menținerea ordinii târgului, fiecare este îndatorat a se supune fără amînare, la din contră va fi pedepsit până la 20 fl. v. a. conform §. 32 din normativul cetățenesc de târg.

Aceste dispoziții au valoare pentru toate carele fără excepție și intră în vigoare cu începere din 1 Noemvrie a. e.

Sibiu, în 22 Octomvrie 1891.

Capitanul orașenesc de poliție.

Laurențiu Lengyel, mare fabrică de mobile în Arad.

Piața-Andrássy nr. 9, (vis-à-vis de bis. rom.-cat.)

Ofere

bogatul seu deposit de mobile în stil și recerînțe practice,

cu distinsă specialitate pentru

arangiament de saloane, prânzătoare, dormitoare și biurouri.

Prețuri moderate, serviciu prompt.

NB. La doriță se trimit prospecte.

[1135] 5-6

Patima betiei

e curabilă prin așa numitul

Antibetin.

Întrebuințat în numeroase casuri cu un succes excelent.

1 dosă: 2 fl. 20 cr.

La suferințe obstinare se recere o dosă duplă cu fl. 4.40 sau 10 lei.

Assignând prețul înainte, se expediază franco.

Se capătă la: „Apoteca Vultur“, Lugoj, nr. 30.

Din cauza reducerii a depositului meu, ofer publicului p. t. toate obiectele din depositul meu de

mărfuri de modă și manufactură

de tot nou și bine asortat

pentru sezonul de toamnă și de iarnă, cu prețuri reduse și uimitor de ieftine.

Rugând onoratul public să binevoască a se convinge despre această rară ocașiune favorabilă și totodată pentru binevoitorul sprigin, sînt

Cu toată stima

G. A. GROSS,

Sibiu, Piața-mare nr. 17.

Advertisement for a pocket watch with a calendar mechanism. Price: 2.25. Includes an image of the watch.

Ciasornic cu mecanism pentru deșteptat, anker, noaptea luminător, înalt de 18 centimetri, căsulia de metal nicelat.

EMIL MAYER,

fabrica de ciasornice,

Wien, I., Bauernmarkt 12.

Detailed list of various alarm clocks and watches with prices and descriptions.

Emil Mayer

dela 1 Noemvrie 1889 I., Bauernmarkt 12.

Lista cu prețurile fabricii pentru tot soiul de ciasornice de perete și de buzunar gratis.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1891.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapest-Predeal, Budapest-Rusava-Vercerova, Simeria-Petroșeni, Arad-Tișoara, Ghiriș-Turda, Sighișoara-Odorheiu, Careii-mari-Zelău, Copșa-mică-Sibiu, Cucerdea-Oșorheiu-Regh-săs., Simeria-Piski-Hunedoara, Brașov-Zernesoi, Brașov-Chezd-Oșorheiu) and rows for train numbers, departure times, and arrival times.

Nota: Oarele însemnate în stînga stațiilor sînt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.